

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Ямбол, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимира В. Тагарева

при участието на секретаря Пенка Г. Узунова
като разгледа докладваното от Красимира В. Тагарева Гражданско дело № 20212300100173 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по исковата молба на Г.Й.Г. от с.***, малолетен, действащ чрез своя баща и законен представител Й.Г.М.. от с.***, представляван от адв.Д.П., с която против "ДЗИ Общо Застраховане"ЕАД гр.София е предявен иск по чл.432, ал.1 КЗ, който след предприето увеличение е за заплащане на сумата 100 000лв. - обезщетение за неимуществени вреди, представляващо разлика между заплатеното обезщетение в размер на 25 000лв. и дължимото в размер на 125 000лв.

Ищецът твърди, че е пострадал при ПТП от 04.06.2016г., настъпило около 16:00 часа на път № 1-7, в посока от с.К*** към с.***, като произшествието е причинено от А.К.К., управлявал лек автомобил марка „БМВ“, модел 318 Д с рег. №А6537КА, в който автомобил е пътувал ищецът. С влязла в сила присъда на Ямболски окръжен съд, постановена по н.о.х.д. №301/2019г. виновният водач на лекия автомобил "БМВ" бил признат за виновен за причиняване на ПТП.

Ищецът е поддържал, че в резултат на ПТП е получил три средни телесни повреди, изразили се в тежка съчетана травма със засягане на глава, гърди и долни крайници, която е протекла с клинично изявена картина на травматичен шок, довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота, в счупване на тялото на бедрената кост на десния крак с изразена дислокация на костните фрагменти, довело до трайно затрудняване движенията на десния долен крайник за срок от 5-6 месеца и счупване на тялото на бедрената кост на левия крак с изразена дислокация на костните фрагменти, довело до трайно затрудняване движенията на левия долен крайник за срок от 5-6 месеца, както и контузия на гръдния кош с рентгенологични данни за контузия на белия дроб и малък излив в левия косто-диафрагмален синус. Ищецът сочи, че му е била направена хирургична интервенция на двата крака, с поставени остеосинтезни средства, но не след дълго остеосинтезата показала дефект и се счупила, като това наложило нова операция, за да се постави нова остеосинтеза. Това допълнително усложнило възстановяването на детето, а в следствие се наложило извършване на още две операции, за да се отстранят остеосинтезните средства. В резултат на така извършените операции детето имало белези и на двата крака по дължината на бедрата до нивото на колената, които белези го смущавали и изпитвало срам от тях. Отделно от това шокът от катастрофата все още не бил отминал, ищецът изпитвал не само физически болки и страдания, но и психически такива, които трайно и понастоящем рефлектирали върху психическото му състояние. Ищецът твърди, че злополуката е оставила трайна следа в съзнанието му, изпитва постоянно усещане за страх, несигурност и силно притеснение, когато трябва да пътува с автомобил, все още сънува кошмари, свързани с катастрофата.

Ищецът твърди, че увредилият го автомобил е имал сключена застраховка "Гражданска отговорност" при ответника „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД с полица №BG/06/115002315961, валидна към датата на ПТП, което ангажира отговорността на застрахователя за обезщетяване на причинените му от ПТП неимуществени вреди. Ищецът предявил извънсъдебно претенцията си към застрахователя, но същият определил и изплатил обезщетение в размер на 25 000лв., което било крайно занижено и несъответстващо на характера и тежестта на уврежданията на ищеца и продължителността им. Поради това същият моли ответникът да бъде осъден да му заплати обезщетение за неимуществените вреди от ПТП в размер на исковата сума от 100 000лв., представляваща разлика между заплатеното обезщетение от 25 000лв. и справедливия размер на обезщетението от 125 000лв., ведно със законната лихва от завеждане на иска до окончателното изплащане на сумата и направените по делото разноски.

Ответникът „ДЗИ - Общо Застраховане" ЕАД е оспорил иска по основание и размер с основното възражение, че на ищеца е изплатено изцяло определеното и дължимото му се застрахователно обезщетение за неимуществени вреди. Застрахователят е направил възражение за съпричиняване от страна на ищеца на вредоносния резултат, поддържайки, че същият е пътувал без поставен предпазен колан и така е допринесъл за настъпване на уврежданията. Ответникът е оспорил също размера на обезщетението като прекомерно завишен, като е направил и възражение за погасяване на иска по давност с 5-годишна давност, започнала да тече от настъпване на ПТП на 04.06.2016г. и изтекла преди предявяване на иска - на 04.06.2021г. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Като трето лице-помагач на страната на ответника е конституирано ЗД"Бул Инс"АД-гр.София.

В о.с.з. искът се поддържа от пълномощника на ищеца - адв.П., който пледира за уважаването му изцяло и претендира в полза на ищеца да бъдат присъдени разноските за адвокатско възнаграждение, като представя и подробна писмена защита.

Ответникът - застраховател изпраща за процесуален представител адв.Г., който поддържа отговора на исковата молба и направените с него възражения, включително възражението за изтекла погасителна давност, като настоява за отхвърляне на ищцовата претенция.

Третото лице-помагач не изпраща представител в о.с.з., а пълномощникът адв.Г. депозира молби със становище за неоснователност на иска, при отчитане съпричиняването на вредоносния резултат от страна на ищеца и обстоятелството, че за понесените от ищеца болки и страдания показания е дал негов роднина.

ЯОС, след като извърши преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, обсъди и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и се установява от представения по делото протокол за ПТП с пострадали лица от 20.06.2016г. на ОД на МВР -Ямбол, че на 04.06.2016г. е настъпило ПТП на кръстовище на път № I-7 с път II-53 от с.*, с участници - ППС "Ауди 80" с рег.№ У 1794 ВВ, управлявано от М.К.М. (с валидна застраховка ГО в ЗД „Бул инс"АД) и ППС "БМВ 318Д", с рег.№ А 6537 КА, управлявано от А.К.К.. Според отразеното в констативния протокол, в резултат на ПТП са починали две лица - водачът на МПС "Ауди 80" - М.К.М. и пътуващия в същото МПС А.А.А., като пострадали от ПТП са още четири лица, единият от които е ищецът Г.Й.Г. с тежки политравми. В протокола посочената причина за ПТП е поведението на водача на МПС "Ауди 80", който не е пропуснал движещия се по път с предимство водач на МПС "БМВ 318Д", за което е образувано ДП № 134/2016г. по описа на РУП на МВР - Тунджа.

По делото са представени материалите по досъдебното производство, които съдът не обсъжда, тъй като с влязлата в сила на 30.06.2020г. Присъда на ЯОС по НОХД№301/2019г., водачът на лекия автомобил "БМВ 318Д" - А.К.К. е признат за виновен в това, че на 04.06.2016г., около 16,00 часа на път № I-7, в посока от с.К*** към с.***, в участъка на кръстовището образувано с път II-53 от с.*, при управление на лекия автомобил марка „БМВ 318Д" с рег. № А 63-57КА, е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в разпоредбата на чл. 21, ал. 2, вр. ал.1 от ЗДвП и чл.47 ал.3 от ППЗДвП и е причинил пътно транспортно произшествие с лек автомобил марка „Ауди 80" с рег. № У 17-94 ВВ, с водач М.К.М. от гр.***, при което по непредпазливост е причинил смъртта на

повече от едно лице - на М.К.М. и на спътника му А.А.А., както и телесни повреди на повече от едно лице, включително и на Г.Й. от с.***: три средни телесни повреди, изразили се в тежка съчетана травма с клинично изявена картина на травматичен шок, довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота, в счупване на тялото на бедрената кост на десния крайник с изразена дислокация на костните фрагменти, довело до трайно затрудняване движенията на десния долен крайник за срок от 5-6 месеца и счупване тялото на бедрената кост на левия крайник с изразена дислокация на костните фрагменти, довело до трайно затрудняване движенията на десния долен крайник за срок от 5-6 месеца - престъпление по чл. 343 ал. 4, вр. ал. 3, буква „а“, пр.1 и буква „б“, пр. 1, вр. ал. 1, буква „в“, вр. чл. 342, ал. 1 вр. чл. 54 и чл. 58а, ал. 1 от НК, за което А.К. е осъден на три години лишаване от свобода, което наказание е отложено за изпитателен срок от 5 години.

При извършената служебна проверка по НОХД№301/2019г. по описа на ЯОС и запознавайки се с мотивите към присъдата, съдът установи, че според приетото от наказателния съд, водачът на лекия автомобил "Ауди 80" М. е навлязъл в кръстовището без да спре на знака „Стоп“, съответно без да се увери по безспорен начин, че по пътя с предимство не идва друг автомобил, което е извършил при движение със скорост от 49,3 км/ч, а подсъдимият К. не се е съобразил, че са налице няколко пътни знака, ограничаващи скоростта му на движение, последният от които е установил максимално допустимата скорост за преминаване през кръстовището - до 50 км/ч и е навлязъл в кръстовището със скорост 131 км/ч. По този начин, пресичайки траекториите си на движение двата автомобила са се ударили и е настъпило процесното ПТП.

Този механизъм на ПТП е установен и от приетото по делото заключение на вещото лице инж.Б., извършило назначената съдебна автотехническа експертиза, изготвена въз основа на събраните по делото писмени доказателства по образуваното ДП № 134/2016г. по описа на РУП на МВР - Тунджа. Според даденото заключение, на 04.06.2016г., около 16 часа, през светлата част от денонощието, при оптимални атмосферни и пътни условия, по път II-53, в посока от с.* се е движил лекия автомобил "Ауди 80" с рег. №У 1794 ВВ, който е следвало да премине направо през кръстовище с път I-7, което е било регулирано с пътни знаци и ясно различима маркировка. Приближавайки кръстовището, водачът на лекия автомобил Ауди е навлязъл в него без да спре, със скорост от около 42 км/ч. При същите пътни и атмосферни условия, по път I-7, в посока от с.К*** към с. *** се е движил лекия автомобил "БМВ 318Д" с рег. №А 6537 КА, който е навлязъл в кръстовището със скорост около 140 км/ч. Траекториите на движение на двете превозни средства са се пресекли, при което е настъпил удар между тях, като за автомобила БМВ ударът е бил челен, по цялата широчина на автомобила, а за автомобила Ауди - страничен отдясно, обособен в преден десен калник и предна дясна врата. Вещото лице е установило, че кръстовището, през което са преминали автомобилите представлява "Х" образно кръстовище, между път I-7 и път II-53, като път I-7 е бил обозначен като път с предимство, а път II-53 - без предимство. Кръстовището е било равнинно, без ограничение на видимостта и без налични в непосредствена близост вертикални или хоризонтални криви. По посоката на движение на лекия автомобил Ауди са били поставени пътни знаци: на 300 метра преди кръстовището пътен знак Б1 „Пропусни движещите се по пътя с предимство“, ведно с допълнителна табела Т1 с цифра 300 м, на 100 метра преди кръстовището - пътен знак Б1 „Пропусни движещите се по пътя с предимство“, ведно с допълнителна табела Т1 с цифра 100м и непосредствено преди кръстовището е имало поставен пътен знак Б2 „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“, който знак е бил дублиран и от двете страни на пътната лента, по която се е движил л.а. Ауди, а непосредствено преди кръстовището е била и налична добре различима пътна маркировка М6-„Стоп-линия“. По посоката на движение на лекия автомобил БМВ са били поставени пътни знаци: на 300 метра преди кръстовището - пътен знак В26 „Забранено е движение със скорост, по-висока от означената - 70 км/ч“,

на 200 метра преди кръстовището - пътен знак В26 „Забранено е движение със скорост, по-висока от означената - 60 км/ч“ и на 100 метра преди кръстовището - пътен знак В26 „Забранено е движение със скорост, по-висока от означената - 50 км/ч“, като преди кръстовището е бил поставен и пътен знак А26 „Кръстовище с път без предимство“. Тези пътни знаци и маркировка, според вещото лице са били видими за участниците в произшествието. Според експерта, причина за настъпване на произшествието са действията на водача на лекия автомобил Ауди, който не е спазил знаковата уредба и е навлязъл в регулирано с пътни знаци кръстовище, при наличие на приближаващо МПС, движещо се по пътя с предимство, както и високата скорост на движение на лекия автомобил БМВ при преминаването през кръстовището, което на практика не е позволило на водача му да

реагира на създалата се опасност - автомобил, пресичащ траекторията му на движение. Заключение на вещото лице е, че и двамата водачи са имали техническа възможност да предотвратят произшествието, като водачът на лекия автомобил Ауди преди да навлезе в кръстовището е могъл да спре в зоната на действие на пътния знак Б1, респективно пътна маркировка М6 и да пропусне да премине движещия се по пътя с предимство лек автомобил БМВ, а водачът на лекия автомобил БМВ е следвало да навлезе в кръстовището със скорост не по-висока от 50 км/ч, като по този начин би могъл да реагира на опасността - автомобила, пресичащ траекторията му на движение.

В настоящото производство в качеството на свидетел е разпитан В.Х. - очевидец на процесното ПТП, който е дал показания, че преди настъпване на ПТП се е движил зад лекия автомобил "Ауди". Скоростта на движение на управлявания от свидетеля автомобил била не повече от 40-50 км/ч, със същата скорост се движел и л.а."Ауди", но водачът му не спрял на кръстовището на знака "Стоп", а само леко намалил скоростта. След удара и двата автомобила напуснали пътя и спрели в нивата, а свидетелят и друг водач се притекли на помощ и започнали да търсят изхвъркналите деца от л.а. БМВ.

Установено е по делото от представените писмени доказателства - медицински документи за болничното лечение на ищеца и други извършени му медицински прегледи, както и от заключението на вещото лице съдебния лекар д-р Т.Ч., извършило назначената съдебно-медицинска експертиза, че в резултат на настъпилото произшествие от 04.06.2016г. пострадал е ищецът Г.Г., който към датата на произшествието е бил на 8 години, пътник на задната седалка в лекия автомобил БМВ. След произшествието детето е било транспортирано по спешност в спешно отделение на многопрофилната болница в гр.*** и след проведени прегледи, изследвания и консултации е било настанено на лечение в отделението по ОАИЛ (отделение по анестезиология и интензивно лечение) при МБАЛ "Свети Пантелеймон" АД - гр.Ямбол. При проведените прегледи е било установено наличието на тежка съчетана травма със засягане на главата, гърдите и долните крайници, които са довели до изпадане на детето в състояние на травматичен и хеморагичен шок. Били са установени данни за контузия на белите дробове с малък излив в ляво, контузия на левия долен крайник с фрактура на бедрената кост със значителна дислокация на получените костни фрагменти, както и счупване на дясната бедрена кост, също с разместване на получените костни фрагменти. Тежката съчетана травма със засягане на главата, гърдите и долните крайници, които са довели до изпадане на детето в състояние на травматичен шок, е квалифицирана от вещото лице като разстройство на здравето, временно опасно за живота, а за счупванията на долните крайници вещото лице е определило, че са довели до трайно затрудняване движенията на десния долен и левия долен крайник за период от 5-6 месеца, с очаквано пълно възстановяване на функциите на долните крайници за срок от около 10-12 месеца. Даденото от вещото лице д-р Ч. заключение, основано на данните от делото е, че както пострадалото дете - ищецът, така и останалите две деца, които са пътували на задната седалка на катастрофиралия лек автомобил, са били без поставени закопчани предпазни колани или други предпазни средства. Липсата на такива средства е довело до изпадането на децата от автомобила и удрянето на ищеца по повърхността на терена на местопроизшествието. Съобразявайки данните, че в резултат от катастрофата автомобилът, в който е пътувал ищецът е получил тежки деформации както по купето, така и по останалите негови части, вещото лице е заключило, че условията за получаването на тежките увреждания у ищеца са били налице и в двата варианта - както ако детето е било с предпазен колан и оставане в салона на автомобила през цялото време, така и ако е бил без колан, каквито са данните по делото.

Давайки заключение по поставената му допълнителна задача, вещото лице д-р Ч. е извършило личен преглед на ищеца, при който е установил, че детето понастоящем е на 14 години, същото е изцяло възстановено, но в областта на страничната повърхност на лявото бедро е наличен масивен белег от оперативна рана, разположен по средата на страничната повърхност на бедрото, с дължина около 17 см и ширина - около 1,5 см., който се откроява от околната област и от двете страни на белега се виждат допълнителни напречно разположени белези от шевове на оперативната рана. Вещото лице е установило, че по вътрешната повърхност на лявата раменна става е наличен друг белег, разположен почти напречно на дължината на крайника, с дължина около 4 см и ширина около 1,5 см., а по страничната повърхност на дясното бедро също има белег, който по своето разположение и характеристики съвпада с белега в областта на лявото бедро. Същият белег е с дължина около 18 см и ширина около 1,5-2 см., на него личат допълнителни белези от наложените шевове на раната. Тези установени и описани от вещото лице белези в областта на двете

бедра на ищеца, според експерта са в пряка връзка като получени в резултат на травматичните увреждания и проведените оперативни интервенции от ПТП, те са съществени, груби, със значителни размери, с неравни повърхности и са без тенденция да изчезнат, като от съдебномедицинско гледище изцяло покриват критериите да бъдат преценени като такива, довели до обезобразяване на тялото.

Във връзка с установяване размера на неимуществените вреди по делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Т.Х.а - майка на ищеца и И.Г.- без родство. Същите са дали показания, според които след ПТП ищецът е бил приет в болницата в гр.***, където според майка му бил неадекватен, с охлузвания по лицето и лактите и счупени два крака, пищял и викал от болка. За по-адекватно лечение детето било преместено в болница в гр.***, където му поставили импланти в бедрата, било на екстензии и след 25 дни го изписали. Вкъщи детето било на легло, постоянно се оплаквало от болка, викало, крещяло, а след един месец се установило, че има изкривяване на едното краче, поради изкривяване на планката, което наложило повторен прием в болницата в гр.***, където бил гипсиран до кръста. В резултат ищецът останал абсолютно неподвижен и на легло. След месец гипсът бил отстранен и започнали раздвижването и рехабилитацията в период от 6 месеца, като след една година оперативни планките от двата крака били отстранени. Според свидетелите, след катастрофата ищецът рухнал психически, не искал да играе с деца, не искал да се вози в коли, сънят му не бил възстановен, срамувал се от белезите по тялото си, не искал да носи къси панталони и да ходи на плаж.

По делото за безспорен между страните е обявен фактът, че между ответника "ДЗИ - Общо Застраховане" ЕАД и собственика на лекия автомобил "БМВ " с рег. № А 65 37 КА, е имало сключена застраховка "Гражданска отговорност" по застрахователна полица, валидна към датата на процесното ПТП от 04.06.2016г., по силата на която застрахователят е поел задължението да покрие в границите на уговорената сума отговорността за причинените от застрахования имуществени и неимуществени вреди на трети лица.

На 17.02.2021г. ответникът-застраховател е получил извънсъдебната претенция на ищеца за заплащане на застрахователно обезщетение от процесното ПТП в размер на 100 000лв. за неимуществените вреди (известие за доставяне на Български пощи на л.75 от делото), като няма спор, че на 15.06.2021г. на ищеца е изплатено обезщетение в размер на сумата 25 000лв. (кредитен превод на л.67 от делото), за определянето на който размер ищецът е уведомен с писмо от 18.06.2021г. (на л.77 от делото), като ищецът не се е съгласил с този размер.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е прекият иск по чл.432 КЗ на увреденото лице срещу застрахователя на причинителя на вредата, за обезщетяване на причинените му неимуществени вреди.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл.432, ал.1 КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договора за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 ЗЗД, пораждащи основание за отговорността на прекия причинител-застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди: следва да са установени настъпилото ПТП и неговия механизъм; противоправното поведение на виновния водач; претърпените неимуществени вреди, наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото ПТП. Съгласно изискването на разпоредбата на чл.498 КЗ, установяваща абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия от настъпило застрахователно събитие срещу застраховател, увреденото лице, което желае да получи застрахователно обезщетение следва да отправи първо към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на чл.380 КЗ. Ако застрахователят не е платил в срока по чл.496 КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатено обезщетение, пострадалият може да предяви претенцията си пред съда.

В случая ищецът е предявил извънсъдебно претенцията си към застрахователя - ответника, като застрахователят е платил застрахователно обезщетение в размер, с който ищецът не се е съгласил. При тези установени факти, предявеният иск е допустим и следва да се разгледа по същество.

Съдът намира, че са осъществени законовите предпоставки за ангажиране отговорността на ответника - застраховател. По делото е установен деликт по смисъла на чл.45 ЗЗД. От влязлата в сила присъда на наказателния съд, заключението на съдебната автотехническа експертиза, заключенията на съдебно-медицинската експертиза и показанията на разпитаните свидетели, е установено противоправното деяние на водача А.К., причинил ПТП, както и причинната връзка между произшествието и травматичните увреждания на ищеца. На основание чл.300 ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, поради което в случая за настъпването на увреждането на ищеца, неговото авторство и противоправност, настоящият състав е обвързан от присъдата на ЯОС по НОХД №301/2019г., с която е установено виновното и противоправно деяние на водача А.К., който на процесната дата 04.06.2016г., при управление на л.а. "БМВ" с рег. № А 63 57 КА е нарушил правилата за движение по пътищата- чл. 21, ал.2,вр. с ал.1 от ЗДвП и чл.47, ал.1 ППЗДвП, в резултат на което е предизвикал ПТП и е причинил на ищеца Г.Й. по непредпазливост три средни телесни повреди.

От мотивите на ЯОС към присъдата по НОХД №301/2019г., от свидетелските показания на свидетеля - очевидец В.Х. и от изслушаната в настоящото производство автотехническа експертиза, съдът приема за установено, че А.К. не е единственият виновен за настъпването на ПТП водач, като принос има и загиналият водач на другия участвал в произшествието автомобил - М.М.. Техническата причина за възникването на ПТП, според вещото лице инж.Б., е навлизането именно на автомобила "Ауди", управляван от М. в кръстовището и на платното за движение на БМВ по пътя с предимство, управляван от К., без да спре и да го пропусне при наличния за него видим преди кръстовището знак „Стоп". Отношение към вредоносния резултат - настъпилата смърт на водача на л.а "Ауди" и неговия спътник, и към телесните увреди на останалите лица, има и скоростта на движение на автомобила БМВ, надвишаваща разрешената с около 90 км/ч. При така установените обстоятелства съдът приема, че двамата водачи - К. и М., участвали в процесното ПТП, съвместно са причинили настъпването му и приносът им е равен. Този извод обаче не е основание за отхвърляне на иска или за отчитане наличие на съпричиняване, тъй като съгласно практиката на ВКС, която настоящият съд възприема - Решение №17/06.03.2015г. по гр.д.3174/2014г., IV г.о., Решение №146/28.05.2019г. по гр.д.№4482/2018г., IV г.о., противоправното поведение на третите лица не изключва отговорността на деликвента и в такава хипотеза не съставлява съпричиняване, защото не е действие на пострадалия. Противоправното поведение на третите лица може да обоснова и тяхната отговорност, респ. на застрахователя им, доколкото за вредата, причинена от неколцина отговорността е солидарна съгласно чл.53 ЗЗД, но при солидарните задължения кредиторът, какъвто е ищецът, има право да иска изпълнение на цялото задължение от когото и да е от длъжниците (чл.122, ал.1 ЗЗД). В случая не е ангажирана отговорността на застрахователя на третото лице М.М. и въпросът дали при изпълнение на цялото задължение ответникът-застраховател "ДЗИ-Общо застраховане"ЕАД ще има право на иск срещу третото лице-помагач ЗД"Бул Инс"АД, също застраховател, не е в предмета на настоящото дело, по него този съд не дължи произнасяне, тъй като обратен иск по реда на чл.219, ал.3 ГПК не е предявен.

Установено е, че към датата на настъпване на застрахователното събитие между ответното застрахователно дружество и собственика на лекия автомобил "БМВ", е съществувало застрахователно правоотношение по застраховката "Гражданска отговорност". По силата на застрахователния договор застрахователят е поел задължението да покрие в границите на определената в договора сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Следователно, предявеният иск за заплащане на обезщетение за вреди се явява основателен, като следва да бъде обсъден неговия размер както с оглед събраните по делото доказателства, така и с оглед направените от ответника възражения.

Съгласно разпоредбата на чл.52 ЗЗД размерът на неимуществените вреди се определя от съда по справедливост. При определяне на този размер следва да се вземат предвид вида и степента на увреждането, възрастта на пострадалия, периода на търпените вредните последици. По делото е установено по безспорен начин от влязлата в сила присъда на наказателния съд и от заключенията на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза, които заключения съдът кредитира изцяло, че в резултат на увреждането ищецът е получил три средни телесни повреди - тежка съчетана травма със засягане на

главата, гърдите и долните крайници, довела до изпадане на детето в състояние на травматичен и хеморагичен шок, контузия на левия долен крайник с фрактура на бедрената кост със значителна дислокация на получените костни фрагменти, както и счупване на дясната бедрена кост, също с разместване на получените костни фрагменти. Тежката съчетана травма е причинила разстройство на здравето на ищеца, временно опасно за живота, а счупването на двата крайника в областта на бедрените кости е затруднило движението на тези крайници за период от 5-6 месеца, с продължителност на възстановителния процес от около 10-12 месеца. Вещото лице д-р Ч. е установило, че понастоящем ищецът е напълно възстановен и не му предстоят други операции, но е налице трайно и необратимо обезобразяване на тялото му. Давайки вяра на показанията на св.Х.а и Г., които са непротиворечиви и подкрепени от съдебно-медицинската експертиза, съдът приема за установен факта, че след счупването на двата крака ищецът е изпитвал силни болки, бил е обездвижен, на легло, без възможност сам да може да се обслужва в период от два месеца, в който е имал нужда изцяло от чужда помощ, а в следващите шест месеца е имал нужда от грижи и помощ и при раздвижването, както и след отстраняване на имплантите, като и понастоящем същият изпитва страх от пътуване в автомобили, стрес, както и срам от белезите по тялото си.

С оглед изложеното, съдът намира, че за причинените на ищеца болки и страдания от нанесените му три средни телесни повреди, включително фрактурите на двата крайника и за търпените от тези увреди болки, страдания и неудобства в период от няколко месеца - 12м. до пълното отзвучаване на същите, за интензивните болки непосредствено след ПТП и в началото на оздравителния процес и временната опасност за живота му, за причиненото трайно обезобразяване на тялото, при отчитане и на ниската възраст на ищеца - на 8г. към датата на увреждането, същият е справедливо да бъде обезщетен със сумата от 75 000 лева. От тази сума следва да се приспадне полученото обезщетение в размер на 25 000лв. и искът се уважи като основателен и доказан да размера на сумата 50 000лв., а за разликата над този размер, до предявения размер от 100 000лв., искът следва да се отхвърли.

Върху присъденото на ищеца обезщетение същият има право и на законната лихва за забава, която следва да се присъди според искането на ищеца - от датата на предявяване на иска - 21.06.2021г.

Относно възражението за съпричиняване по чл.51, ал.2 ЗЗД:

Съгласно сочената разпоредба на чл.51, ал.2 ЗЗД, ако уврежданият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да бъде намалено. От значение за съпричиняването и за прилагане разпоредбата на чл.51, ал.2 ЗЗД, е наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилите вредоносни резултат, не и на вина. Необходимо е приносът на увреденото лице да е конкретен, т.е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Принос по смисъла на посочения законов текст е налице винаги, когато пострадалият с поведението си е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди.

В случая ответникът е навел възражение за съпричиняване по см. на чл.51, ал.2, което е обосновал с липсата на поставен от пострадалия ищец предпазен колан. Безспорно по делото е установено със заключението на вещото лице д-р Ч., че пострадалият е пътувал без поставен предпазен обезопасителен колан, но за да се отчете съпричиняване на вредоносни резултат за това нарушение, следва да се установи при условията на пълно доказване от страна на ответника, че в конкретната хипотеза вредите не биха настъпили, респ. не биха настъпили в този им обем, ако по време на произшествието пострадалият е ползвал предпазен колан. В случая, кредитирайки заключението на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза, съдът приема, че при отчитане тежките деформации по купето и останалите негови части на автомобила, в който детето е пътувало, условията за получаването на тежките увреждания са били налице и ако детето е било с предпазен колан и оставане в салона на автомобила през цялото време, както и ако е било без колан, т.е. не е налице съпричиняване, тъй като поставеният колан не би предотвратил настъпилите вреди. От друга страна, към датата на увреждането ищецът е бил малолетен, на 8 години и не е могъл да формира правно-валидна воля, поради което не може да се приеме, че той е имал установеното от закона - чл.137а, ал.1 и чл.137в, ал.1 от ЗДВП, задължение да пътува с поставен предпазен колан, поради което не може да се приеме, че е съпричинил увреждането си чрез бездействие - неизпълнявайки такова задължение. Анализът на разпоредбите на чл.

137а - чл. 137д от ЗДВП сочи, че задължение, както да превозва малолетния ищец в МПС, оборудвано със система за обезопасяване на деца, така и да използва същата (да постави предпазен колан на детето или да му укаже да направи това, като се увери, че го е направило) е имал виновният за настъпването на процесното ПТП застрахован водач. Неизпълнението на това негово установено от закона задължение се явява част от цялостното му виновно противоправно поведение, довело до тежкото увреждане на ищеца, поради което съпричиняване от страна на ищеца не е налице (в този смисъл е Решение №19/08.02.2017г. по т. д. № 50177/16 г. на ВКС, IV г. о.).

Съдът постави на разглеждане и възражението на ответника за погасяване по давност на претенцията на ищеца и намери същото за неоснователно. С оглед момента на настъпване на процесното ПТП на 04.06.2016г., погасителната давност за вземането на ищеца изтича на 04.06.2021г., а исковата молба е депозирана в съда на 21.06.2021г. Преценката за давността обаче следва да се извърши както с оглед разпоредбата на чл.3 т.2 от ЗМДВИП, така и с оглед разпоредбата на чл.378, ал.9 от КЗ, съгласно която давността на вземането на увреденото лице срещу застрахователя, както и на застрахования и ползващото се лице, спира да тече от датата на предявяване на претенцията пред застрахователя до датата на получаването на произнасянето на застрахователя по чл.108, ал.1 КЗ, съответно до изтичане на максималния срок за произнасяне по чл.108, ал.2 и ал.3 или ал.5, която от двете дати е по-ранна. Съгласно разпоредбата на чл.3, т.2 от ЗМДВИП, спират да текат давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправни субекти, което е в периода от 13.03.2020г. до възобновяване на спрените срокове, които започват да текат отново след 20.05.2020г. Този период от 69 дни, установен със ЗМДВИП попада в периода преди изтичане на настоящата давност и следва да бъде добавен, което означава, че с предявяване на иска със 17 дни по-късно след 04.06.2021г., същият не е погасен по давност. Отделно от това, от данните по делото е установено, че на 17.02.2021г. ищецът е подал молба до ответника, с която е поискал да му бъде изплатено обезщетение от 100 000лв. за неимуществени вреди от процесното ПТП, поради което следва да се приеме, че при приложение на нормата на чл.378, ал.9 КЗ давността за вземането по прекия иск срещу компенсационния орган също е спряна от 17.02.2021г. до 18.06.2021г., когато ответникът е изпратил до ищеца отговор по претенцията за обезщетение, с който го е уведомил, че претенцията му е разгледана и му е определено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 25 000 лв. След дата 18.06.2021г. давността е да продължила да тече и към датата на предявяване на иска - 21.06.2021г. не е била изтекла. Предвид изложеното, след като искът на Г.Г. е предявен в предвидения по чл.378, ал.2 от КЗ 5-годишен давностен срок, възражението на ответника за изтекла погасителна давност е неоснователно.

По разноските:

При този изход на делото ищецът има право на разноски съобразно правилото на чл.78, ал.1 ГПК - съразмерно с уважената част от иска и такива разноски за адвокатско възнаграждение следва да му се присъдят в размер на сумата 1400лв.

На основание чл.78, ал.3 ГПК на ответника следва да се присъдят разноски съразмерно с отхвърлената част от иска в размер на сумата 415лв. (при общ размер на разноските от 830лв. - за свидетел 50лв, САТЕ-300лв., СМЕ-120лв. и заплатено адв.възнаграждение от 360лв.).

На основание чл.78, ал.6 ГПК, тъй като делото е решено в полза на ищеца, който е освободен от такси и разноски по производството, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметката на ЯОС всички дължащи се такси и разноски - ДТ върху уважения размер на иска в размер на 2 000лв и разноски за СМЕ в размер на 220лв.

Водим от изложеното, ЯОС

РЕШИ:

ОСЪЖДА "ДЗИ - Общо Застраховане"ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. "Витоша" №89Б, представлявано от К.Х.Ч., заедно с Б.А.В., ДА ЗАПЛАТИ на Г.И.Г. от с.***, с ЕГН*****, малолетен, действащ чрез своя баща и законен представител Й.Г.М.. от с.***, ул."Димитър Благоев"№10, **на основание чл.432, ал.1 КЗ сумата 50 000лв. (петдесет хиляди лева) - обезщетение за неимуществени**

вреди, настъпили от ПТП на 04.06.2016г., причинено виновно от водача на застраховано при "ДЗИ - Общо Застраховане"ЕАД МПС - лек автомобил марка „БМВ", модел 318 Д с рег. №А6537КА, по застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, **ведно със законната лихва за забава върху сумата, считано от 21.06.2021г. до окончателното ѝ изплащане**, като искът за неимуществени вреди за **разликата над сумата 50 000лв. до предявения размер от 100 000 лв. ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен.

ОСЪЖДА "ДЗИ - Общо Застраховане"ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. "Витоша" №89Б,представлявано от К.Х.Ч., заедно с Б.А.В.,**ДА ЗАПЛАТИ** на Г.Й.Г. от с.***, с ЕГН*****, малолетен, действащ чрез своя баща и законен представител Й.Г.М.. от с.***, ул."Димитър Благоев"№10, на основание чл.78, ал.1 ГПК направените по делото пред първата инстанция разноски в размер на 1400лв.

ОСЪЖДА Г.Й.Г. от с.***, с ЕГН*****, малолетен, действащ чрез своя баща и законен представител Й.Г.М.. от с.***, ул."Димитър Благоев"№10, да заплати "ДЗИ - Общо Застраховане"ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. "Витоша" №89Б,представлявано от К.Х.Ч., заедно с Б.А.В., на основание чл.78, ал.3 ГПК разноски в размер на 415лв.

ОСЪЖДА "ДЗИ - Общо Застраховане"ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. "Витоша" №89Б,представлявано от К.Х.Ч., заедно с Б.А.В., да заплати в полза на ЯОС, по бюджета на съдебната власт, ДТ в размер на 2 000лв. И РАЗНОСКИ В РАЗМЕР на 220лв., както и 5лв. - ДТ за служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението е постановено при участието на третото лице-помагач на страната на ответника ЗД"Бул Инс"АД-гр.София.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр.Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Ямбол: _____